

единъ кжсъ мѣсо, трѣба да държимъ вилицата съ лѣва рѣка, а ножчето съ дѣсна.

Кога ѣдемъ зубицата,*) не трѣба да пълнимъ много лажицата и устата си, щото да я проливами и да не можемъ да си отджхнемъ или да ся задавями.

Никога да не зимами соль съ пѣрсти, ни съ вилицата, нѣ съ връхатъ на ножчето или съ чиста лажица. Не трѣба и да топимъ кжшеятъ или мръвка или друго нѣщо въ солницата.

Злонравно е да държимъ съ двѣ рѣцѣ чашята и да пиемъ; още по злонравно е да ся задавями и да кашлями вътрѣ въ нея. Трѣба още да отбѣгнувами отъ да оставями вътрѣ отъ питіето, нѣ да си я испивами; защото, може да ся качурне и излѣе, та да намърси мисалятъ на трапезата.

Ако отъ нѣкое ѣсте не ни ся ще и не щемъ да земемъ, трѣба да благодаримъ учтиво, безъ да думами друго нѣщо.

Локомство е да поглѣдвами въ паницата на другарятъ си и да ся ревнимъ за неговата чясть че е ужъ по добра, или да му исками да я раздѣлимъ съ него, безъ да нж покани той.

Ако намѣримъ нѣкоя мръсота въ гозбата, трѣба да я извадимъ безъ да нж видѣтъ и да я затулимъ нѣкъкъ изъ паницата.

Кога ѣдемъ да глѣдами да не ся оцапвами по устнитѣ или по рѣцѣтѣ, за да не ся гнусѣтъ отъ насъ другитѣ.

Да ся върдимъ още да не говоримъ съ пълни уста и да не прѣпцлными устата си щото да не можемъ да говоримъ или да попрѣсквами другитѣ.

Ако здравіето ни изискува да пиемъ кога ѣдемъ, не трѣба да пиемъ чясто и много. Дѣцата трѣба сѣкога да пѣжтъ виното си размѣсено съ вода. Трѣба да имъ

*) Супата, поливката, чорбата.